

Ανοιχτή επιστολή στα παιδιά που μεγάλωσα και τώρα έδωσαν πανελλήνιες εξετάσεις:

Μη γίνεις μπάτσος, μήτε ασφαλίτης, μη δηλώσεις αστυνομικές σχολές!

Γνώρισα και μεγάλωσα περισσότερα από χίλια παιδιά στα 30 χρόνια που δούλεψα στους παιδικούς σταθμούς. Είδα παιδιά που ήταν υπέροχα μικρά, να είναι μεγαλώνοντας απέναντί μας στις διαδηλώσεις οπλισμένα σαν αστακοί και θύμωσα. Είδα παιδιά να είναι απεργοί, διαδηλωτές και τα καμάρωσα. Είδα ασφαλίτη, πατέρα παιδιών που μεγάλωνα, να παριστάνει στη πορεία τον διαδηλωτή. Δεν πρόλαβα να πλησιάσω και εξαφανίστηκε, πήγε στους άλλους που δεν τον ήξεραν.

Ξέρω ότι στο σχολείο, στη γειτονιά, στο φροντιστήριο, ιδιαίτερα στις λαϊκές γειτονιές, σας παρουσιάζουν τις αστυνομικές σχολές σαν πανάκεια. Το κράτος για να δελεάσει και να προσελκύσει κόσμο, έχει τις σχολές χωρίς έξοδα διαμονής, τροφής και βιβλίων για την οικογένεια, με αμοιβή ακόμη και για τη διάρκεια των «σπουδών». Από την άλλη προβάλλουν την πάταξη του εγκλήματος σαν αντικείμενο δουλειάς, γιατί ποντάρουν στην ευαισθησία σου. Προσπαθούν να διαμορφώσουν, από την ηλικία των 15-16 χρόνων, παιδιά που θα έχουν «όνειρο» να γίνουν αστυνομικοί.

Τι παίρνει το κράτος όμως για αντάλλαγμα;

Παίρνει παιδιά και τα μεταμορφώνει σε αδίστακτους αστυνομικούς. Τους κάνει Ματατζήδες που χτυπούν με σιδερογροθιές στο κεφάλι αυτούς που σηκώνουν κεφάλι, τους κάνει ασφαλίτες που χώνονται μεταμορφωμένοι, συνήθως με ατημέλητο ντύσιμο και μακριά μαλλιά, να παρακολουθούν αγωνιστές που δίνουν τον αγώνα για την ζωή, τους παραμορφώνει σε υπάνθρωπους που δεν λογαριάζουν τίποτε. **Τους κάνει εκτελεστές της κρατικής τρομοκρατίας και τους αποκαλεί αντιτρομοκρατική. Η εφαρμογή της βαρβαρότητας στο λαό είναι η δουλειά τους. Η καταστολή είναι η δουλειά τους.**

Τους βλέπετε στις συγκεντρώσεις να σέρνουν αγωνιστές, να χτυπούν κλωτσιές, να σπρώχνουν με τις ασπίδες τους, να ανοίγουν κεφάλια με τα γκλομπς, να ρίχνουν χημικά στο πρόσωπο, να προστατεύουν πρόσωπα του υπόκοσμου, ή κατ' εξακολούθηση εγκληματίες, να προστατεύουν κατηγορούμενους τύπου Παπαγεωργόπουλου ή χρυσής αυγής ακόμη και από τις κάμερες, να τους επιτρέπουν να σκεπάζουν τις χειροπέδες για να μη διασυρθούν, αλλά, να τραβούν από τα ρούχα ή από τα μαλλιά απεργούς και διαδηλωτές, με πιο πρόσφατο παράδειγμα τις αγωνίστριες καθαρίστριες. Τους βλέπουμε να καμουφλάρουν τους δολοφόνους της ΧΑ και να χτυπούν απεργούς.

Γιατί το κράτος φροντίζει για την διασφάλιση των συμφερόντων μιας μικρής, πολύ μικρής μειοψηφίας που κρατάει το πλούτο στα χέρια της. Στην διασφάλιση αυτών των συμφερόντων εχθροί είναι όσοι αγωνίζονται για καλύτερο μεροκάματο, για το δικαίωμα στη δουλειά... και απέναντί τους χρειάζεται το σώμα καταστολής.

Θα μου πείτε δουλειά είναι και αυτή

Από πότε το να κυνηγάς ανθρώπους που αγωνίζονται, να ρίχνεις χημικά μέσα σε σπίτια με μωρά, να ανοίγεις κεφάλια, να σπας πόδια, να συλλαμβάνεις αγωνιστές είναι δουλειά;

Γιατί να χαραμίσεις τα νιάτα σου, την αξιοπρέπειά σου, την εντιμότητά σου, για να

υπηρετήσεις και να εφαρμόσεις τις εντολές μιας δολοφονικής πολιτικής;

Πως το να εναντιωθείς ακόμη και στους γονείς σου όταν απεργούν, το να ρίχνεις πλαστικές σφαίρες με στόχο αυτούς που αγωνίζονται για τη ζωή, να ποδοπατάς με τις σιδερένιες σόλες ανθρώπους, καλυμμένος πίσω από τα κράνη σου και τις ασπίδες σου, είναι δουλειά; Σε ποια **δουλειά σε εξευτελίζουν τόσο σαν άνθρωπο για να καταφέρουν να σε ποτίσουν με μίσος για όποιον παλεύει για την αξιοπρέπειά του, για να ξεχάσεις τι πάει να πει άνθρωπος με αξιοπρέπεια;**

Για αυτό σε ντύνουν έτσι, μέσα στα σίδερα, με σιδερογροθιές στα χέρια, σίδερα στις σόλες, σίδερα στη κνήμη, ασπίδα, κράνος, προσωπίδα, φουσούνα με δολοφονικά χημικά. Γιατί θα πρέπει να εγκληματείς κάθε μέρα.

Θαμπώνεσαι από την δύναμη της εξουσίας

Ποιά εξουσία; **Δεν έχεις καμιά απολύτως εξουσία.** Δεν αποφασίζεις εσύ για τίποτε, είσαι ένα εκτελεστικό όργανο, που έχει ήδη αλλοιωθεί (αλλιώς δεν σε κρατάνε ούτε στη σχολή), που σιγά σιγά ανακαλύπτεις ότι ούτε οι παλιοί σου φίλοι σε θέλουν στη παρέα, ούτε οι συγγενείς. **Η μόνη εξουσία που πιθανόν έχεις είναι να εξοστρακίζεται η σφαίρα από το όπλο σου και να πηγαίνει καρφί στην καρδιά 15χρονου παιδιού. Ή να είσαι περιπολία στη γειτονιά του Παύλου του Φύσσα και να μην παρεμβαίνεις, παρά μόνο, μετά την δολοφονία του από τους δολοφόνους της Χρυσής Αυγής.**

Να ξέρεις

Το κράτος δεν νοιάστηκε εσένα και δίνει μόνο στις σχολές αστυνομίας δωρεάν σπουδές. Κάνει την δουλειά μιας χούφτας εκμεταλλευτών και σε θέλει για τη βρώμικη δουλειά. Και αυτό που σου δίνει, είναι ελάχιστο μπροστά σ' αυτά που σου παίρνει. **Εσύ που έχεις αξιοπρέπεια, που έχεις όνειρα για έναν καλύτερο κόσμο, που θέλεις να ζήσεις μέσα στους ανθρώπους και με τους ανθρώπους, που θες να ξυπνάς το πρωί και να λες ΚΑΛΗΜΕΡΑ στον εαυτό σου, μην ενδώσεις στις προκλήσεις, μην δηλώσεις τις σχολές αστυνομίας, μη γίνεις ο μπάτσος, ο ασφαλίτης, το όργανο της πολιτικής που δολοφονεί.** Διάλεξε μια σχολή για να μορφωθείς, να εξελιχτείς σαν όλους τους άλλους συνομηλίκους σου, **να παλέψεις για τα όνειρά σου, όχι να τα κάψεις.** Γιατί εκεί σίγουρα θα τα κάψεις.

Τασούλα

antigeitonies.blogspot.gr